

51.

(Andantino)

M. Laciak, [1880], (Tisovník), [Novohradská]

Kde si bo-la, kde si bo-la, A - nu-lien - ka mo-ja,
Ne-bo-lo ťa, ne-bo-lo ťa vče-ra ve - čer do-ma,

A - nu-lien - ka mo-ja, A - nu-lien - ka mo-ja?
vče-ra ve - čer do-ma, vče-ra ve - čer do-ma.

[: Kde si bola, :] [:: Anulienka moja? ::]

[: Nebolo ťa :] [:: včera večer doma. ::]

[: Pásla som ja :] [:: na doline pávy, ::]

[: kde nebolo :] [:: sedem rôčkov trávy. ::]

[: A na ôsmy :] [:: trávica nariastla, ::]

[: tam som si ja :] [:: páviky napásla. ::]

[: Či si dala :] [:: koníkovi obrok? ::]

[: Dala som mu, :] [:: keď prišiel pod oblok. ::]

[: Či si dala :] [:: koníkovi vodu? ::]

[: Dala som mu, :] [:: keď mi prišiel k brodu. ::]

[: Či si dala :] [:: koníkovi ovsu? ::]

[: Dala som mu, :] [:: môj milý, neboj sa. ::]

V 1. vyd. začína nápev notou h¹.

Melódia : Sl. sp. D 440.

52.

Allegro

(J. Horvát, [1880])

Zaspievaj, slá-vič-ku, v ze-le-nom há - ji - čku, v ze-le-nom há -

ji - čku, a ja si za-spie-vam k milej po chod - níč - ku.

Zaspievaj, slávičku,
[: v zelenom hájičku, :]
a ja si zaspievam
k milej po chodníčku.

Dobre tebe, milá,
[: na perinách ležať, :]
ale mne je ťažko
cez tie vršky bežať.

Stúpaj, koník, stúpaj,
[: stúpaj pomalíčky, :]
žeby sme dnes došli
k tej mojej Aničky.

Veselo, koníček,
[: veselo aj skokom, :]
dones ma skoro k nej,
dám ti obrok potom.

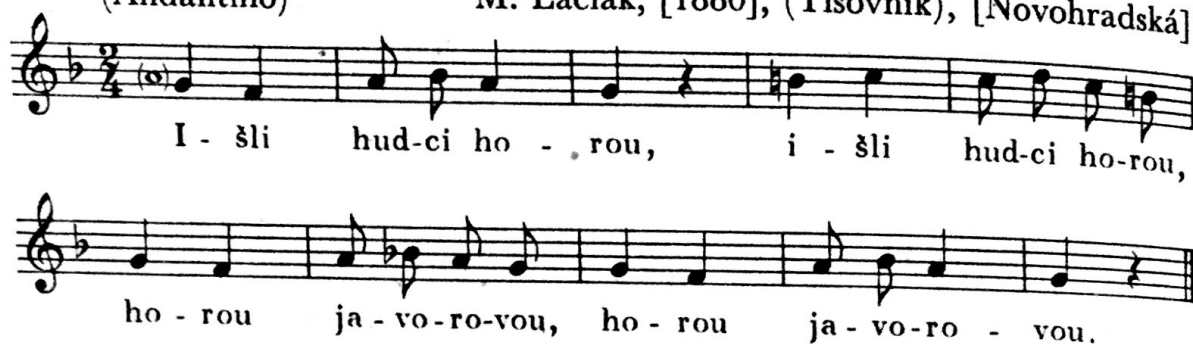
Veselo, koníček,
[: už sme na pol ceste, :]
dones ma skoro k nej,
prisypem ti ešte.

Cesta, milá cesta,
[: či ťa skoro prejdem, :]
frajerečka moja,
či ťa zdravú najdem?

Zdravú ju ty najdeš,
[: neverí ťa dočkať, :]
zažiadalo sa jej
tvoje líčka bozkať.

(Andantino)

M. Laciak, [1880], (Tisovník), [Novohradská]

[: Išli hudci horou, :]
[: horou javorovou. :]

[: Našli drevo krásno, :]
[: na husličky hlasnô. :]

[: Iba ho zotnime :]
[: a sebou veznime. :]

[: Prvý raz zaťali, :]
[: íverčok vyťali. :]

[: Druhý raz zaťali, :]
[: do krvi preťali. :]

[: Tretí raz zaťali, :]
[: taký hlas počuli. :]

[: Není som ja drevo, :]
[: drevo javorovo, :]

[: ale som ja dievča :]
[: z mesta richtárovo. :]

[: Na vodu som išla, :]
[: neskoro som prišla. :]

[: Mamka ma zakliala, :]
[: by kameň ostala; :]

[: kameňom meravým, :]
[: drevom javorovým. :]

[: Kupa skamenela :]
[: meravým kameňom, :]

[: ja som zdrevenela :]
[: zeleným javorom. :]

[: Ta vy, hudci, chojte :]
[: pred mej mamky vráta, :]

[: a tak jej zahrajte, :]
[: žiaľu jej dodajte :]

[: Toto sú husličky :]
[: z tej vašej Aničky. :]

[: Toto je podstavka, :]
[: vašej dcérky hlávka. :]

[: Toto sú strunočky, :]
(zlaté)
[: jej žlté vlásoky. :]

[: Toto je sláčičok :]
[: z jej bielych ručičok. :]

[: Toto sú kolčoky, :]
[: jej biele pršťoky. :]

[: Keď matka slyšala, :]
[: na okno bežala: :]

[: Chodteže preč, chodte :]
[: a žiaľ mi nerobte, :]

[: Ach, vy hudci smutní, :]
[: chodteže preč, chodte. :]

[: však ho ja dosti mám, :]
[: že Aničky nemám. :]

54.

Allegretto

A. H. Krčméry, [1879, Zvolenská]

Ej, a-ký je ten me-siac, ej, a-ký je ten me-siac
ej, a-ký je ten šu-haj, ej, a-ký je ten šu-haj

pek-ne o-hra-de-ný, pek-ne o-hra-de-ný;
pek-ne ob-ria-de-ný, pek-ne ob-ria-de-ný.

[: Ej, aký je ten mesiac :]
[: pekne ohradený; :]
[: ej, aký je ten šuhaj :]
[: pekne obriadený. :]

[: Ej, darmo ty, šuhajko, :]
[: darmo ty k nám chodíš, :]
[: ej, škoda tých čižmičiek, :]
[: čo v nich rosu brodíš. :]

[: Ej, letí hviezda, letí, :]
[: do doliny padá; :]
[: ej, kto si nič nestratil, :]
[: nech aj nič nehľadá. :]

[: Ej, ako tá hviezdička :]
[: po nebi cestuje, :]
[: ej, tak moje srdiečko :]
[: za tebou banuje. :]

[: Ej, tečie voda, tečie :]
[: z javora do hati; :]
[: ej, už sa my, môj milý, :]
[: musíme nechať. :]

V 1. vyd. začína nápev notou c² a pod notáciou je len jeden riadok textu.

*

Melódia: *Sl. sp. II 206.*

55.

Adagio

([Redakcia, 1880], Orava)

Bo - la som na trá - ve v ku - bín - skom cho - tá - re,
háj - nik ma na - há - ňal, bo - daj no - hu zlá - mal.

Bola som na tráve
v kubínskom chotáre,
hájnik ma naháňal,
bodaj nohu zlámal.

56.

Andante

([Redakcia, 1880])

Tam pri mos - te trá - va ros - tie; trá - va, ďa - te - lin - ka,
bu - de to diev - čin - ka, keď na - ros - tie, keď na - ros - tie.

Tam pri moste tráva rastie;
tráva, ďatelinka,
bude to dievčinka,
keď narostie, keď narostie.

A ja rada, že som mladá;
nakosím travičky
pre štyri kravičky
z vinohrada, z vinohrada.

Melódia: Sl. sp. D 339.